

hjem og undersøge deres slunkne Pengepunge og i dem finde Vanskelighed for at faa deres Udgifter dækkede, saa gad jeg dog nok vide, om de ikke kølnes lidt over for den Selvbejeistring, som de have følt ved at høre om al den Intelligens og Dygtighed, som de ere i Besiddelse af.

Det ærede Medlem omtalte, at Landbrugsejendommene ere gaaede 27 pCt. tilbage, og at det omtrent vilde passe. Ja, jeg kan ikke afgøre, hvor meget de ere gaaede tilbage. Men hvis de kun ere gaaede 27 pCt. tilbage i Værdi, saa staar denne Tilbagegang ikke i Forhold til, hvad deres Produkter ere gaaede tilbage, og hvad deres Udgifter ere blevne forøgede. Thi det er faktisk, at vore Produkter — og vi kunne tage saavel Korn som Kvæg, — ere gaaede mellem 20—30 pCt. ned i Pris i de sidste 15 Aar, at vore kommunale Udgifter i 30 Aar ere stegne med omtrent 100 pCt., og at vore Arbejdsudgifter i de sidste 15 Aar ere stegne med halvhundredre pCt. Altsaa 27 pCt. er ingen nøjagtig Opgivelse af, hvad Ejendommenes virkelige Produktionsevne er gaaet tilbage i den Tid. Maaske ere de ikke gaaede mere tilbage i Handel og Vandel. Det er jo saaledes, at naar en Vare er nedadgaaende, købes den altid for dyrt, hvorimod den aldrig købes for dyrt, naar den er i opadgaaende. Er det saa den Vej, som vi skulle ind paa? Mon Landbruget i Længden virkelig vil finde, at det kan være tjent med at have en saadan Nedgang i sine Priser? Vi se jo, at hvor meget de end anstrenge dem, og hvor meget de end arbejde, gaa de dog tilbage. Mon en Beskyttelse ikke skulde kunne hjælpe dem frem, som den har hjulpet Industrien op? Jeg tror det. Det er selvfølgelig unaturligt at Danmark, naar det ligger paa den Plads, hvor det ligger, og har Nabolande, der ere beskyttelsesvenlige, saa alligevel skulde være et Frihandelsland, hvad Landbrugsartikler angaar. Det ærede Medlem sagde: vi have ikke noget imod, at Varerne koste noget, naar de blot stige paa naturlig Maade. En Hungersnød i Rusland er, finder det ærede Medlem, en naturlig Maade, hvorpaa Varerne kunne stige, hvorimod det ærede Medlem finder det unaturligt at beskytte sig mod de unaturlige Prisfald. Naar Tyskland laver en Toldmur for sine 60 Mill. Indbyggere og Sverige gør det samme for sine 5 Mill., og Rusland vil af med sin store Overskudsudførsel, saa finder det ærede Medlem, at det er ganske naturligt, at vi skulle ligge aabne og tage mod denne store

Overskudsindførsel; deri kan jeg ikke give det ærede Medlem Medhold. Det er en unaturlig Maade, hvorpaa vi faa Priserne trykkede ned, og vi maa se os om efter en Maade, hvorpaa vi atter kunne hæve dem.

Naar den ærede Konsejlspræsident og Finansminister i Gaar udtalte et Haab om, at Tinget vilde tage mildere paa Toldloven i Aar end i Fjor, og til Slut fremførte, at det kunde dog vist ikke være Meningen at knytte en Landbrugsbeskyttelse til denne Toldlov, man havde blot villet se, hvordan Stemningen var i Befolkningen, og hvilket Svar den vilde give derpaa, har det ærede Medlem for 7de Kreds allerede omtalt, at Befolkningen har givet sit Svar ved Folketingsvalgene. Men Befolkningen har maaske givet andet Svar ved sine Landstingsvalg; der har Svaret lydt: Vi ere ikke faa, der ønske en Toldbeskyttelse. Naar den højtærede Minister mente, at Landbrugsbeskyttelsen, maatte fremsættes i en særlig Lov, kan jeg for mit Vedkommende kun tillade det, hvis denne Lov kommer til at gaa Haand i Haand med de andre Love. Jeg frygter for, at naar en Toldlov er vedtagen, og naar Handel og Industri har faaet sin Beskyttelse, vil det være vanskeligt for os Landmænd at faa vor. Derfor vil jeg gøre mit til — det er vel sagtens ikke saa meget, det ved jeg godt — at Landbrugsbeskyttelsen knyttes til den foreliggende Toldlov. Jeg vil gaa længer end den afgivne Betænkning; idet jeg forlanger Beskyttelsen udstrakt til langt flere af Landbrugets Produkter, saaledes baade til Korn og Smør, Kornavl er nu mange Gange ulønnet. Naar Prisen paa russisk Rug er 3 Øre pr. Pund — og det har jeg faktisk købt den for — naar Prisen paa Byg er 3 Øre og derunder og naar Prisen er 2,85 Øre for Majs pr. Pund, ere vi saa langt nede, at vi billigere kunne købe Korn end avle det; da høre alle Betingelser for Kornavl op. Vi maa derfor have Beskyttelse paa Korn. Naar det ærede Medlem for 11te Kreds (Madsen-Mygdal) gjorde sig lystig over, at der blev talt om Kartofflerne paa Jyllands magre Jorder, saa har jeg selv hjemme, hvor disse findes, og der har jeg hørt og set, at Brønderierne, der for kunde tage vor Kartoffelavl, nu ikke længer gør det, fordi de kunne købe Majs langt billigere. Man har erklæret for mig, at naar Majsen steg 1 Kr. Centneret, vilde Kartofflerne stige 50 Øre pr. Td., og naar vi nu ere naaede ned til, at Kartoffler koste 1 Kr. 70 Øre pr. Td., vil et Tillæg af 50 Øre være en mageløs Fortjeneste. Jeg